

تاریخ‌یابی نسخه خطی دیوان سعدی
با استناد به بررسی‌های شیوه‌تذهیب
آن (با تأکید بر نسخه خطی دیوان
حافظ)

یکی از صفحات میانی کلیات سعدی،
دوره قاجار، موزه هنرهای تزیینی
اصفهان (ش ۴۹۲). مأخذ: شهرزاد
فللمی

تاریخ یابی نسخه خطی دیوان سعدی با استناد به بررسی‌های شیوه تذهیب آن (با تأکید بر نسخه خطی دیوان حافظ)

شهرزاد فاطمی مغاره* دکتر قباد کیانمهر ** شهریار پیروزرام***

تاریخ دریافت مقاله: ۹۲/۳/۲۴

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۲/۸/۱۷

چکیده

در میان نسخ خطی مجموعه «صارم‌الدوله»، موجود در کتابخانه ابن‌مسکویه شهر اصفهان، دیوانی از سعدی شیرازی با تذهیب عالی وجود دارد. بررسی‌ها حاکی از آن است که شناسنامه این اثر دارای تاریخ اجرا نیست. مقاله حاضر با تکیه بر اطلاعات فنی اثر می‌کوشد تاریخ این اثر را مشخص کند. مقایسه این نسخه با نسخه‌ای از دیوان حافظ متعلق به سال ۱۲۸۳ق موجود در همان گنجینه به یافتن این پاسخ کمک می‌کند. پس از بررسی‌های دقیق تر روش شد که شباهت‌های اولیه میان تذهیب این دو اثر دارای مبنای علمی است و بنابراین هر دو به یک دوره تاریخی تعلق دارند. به دلیل شباهت‌های فنی بسیار، از جمله نوع قلمگیری، حتی می‌توان هر دو اثر را حاصل کاریک‌نفو و یا استاد و شاگرد دانست. تدوین این مقاله با روشن توصیفی تحلیلی و گردآوری اطلاعات به شیوه میدانی انجام گرفته است.

وازگان کلیدی

نسخه‌شناسی، دوره قاجار، تذهیب، نسخه خطی دیوان سعدی، نسخه خطی دیوان حافظ.

*دانشجوی کارشناسی ارشد صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان، شهر اصفهان، استان اصفهان. (مسئول مکاتبات)
Email: shahrzadfatemi.aui@gmail.com

** عضو هیئت علمی دانشگاه هنر اصفهان، گروه صنایع دستی، شهر اصفهان، استان اصفهان.
Email: q.kiyanmehr@aui.ac.ir
*** دانشجوی دکتری صنایع دستی و مدرس دانشگاه هنر اصفهان، شهر اصفهان، استان اصفهان.
Email: sh.piroozram@aui.ac.ir

مقدمه

در میان آثار موجود در موزه‌ها، گاهی به آثاری برمی‌خوریم که، به دلایل مختلف، سال پدیدآمدنشان مشخص نیست. پاسخ به چنین مسئله‌ای نیازمند همت گماردن متخصصان در این زمینه است. یکی از آثار مذکور دیوانی مذهب از سعدی شیرازی (نگاری شده در گنجینه نسخ خطی کتابخانه ابن مسکویه، به شماره ثبت ۱۰۳۱) است که تاکنون تاریخ آن نامشخص مانده است. با فرض این‌که «گر بتوان اثری مشابه (از لحاظ تزیینات) با این اثر پیدا کرد که دارای سال مشخصی باشد، می‌توان سال اثر مذکور را نیز تخمین زد» به جست‌وجو در میان سایر نسخ پرداخته شد. پس از جست‌وجو در این گنجینه، دیوانی از خواجه حافظ شیرازی (به شماره ثبت ۱۰۲۸)، متعلق به سال ۱۲۸۳ق (دوره قاجار) یافته شد که در اولین نگاه از شباهت چشمگیری با دیوان سعدی برخوردار بود. لازم بود تزیینات هر دو اثر مورد بررسی دقیق‌تری قرار گیرند تا روشن شود که آیا در صورت وجود شباهت‌هایی با مبنای علمی و فنی می‌توان به تاریخ نامعلوم دیوان سعدی دست یافت یا خیر. در صورتی‌که فرض این پژوهش مبنی بر همدوره بودن این دو اثر درست باشد هدف اصلی، که همانا تکمیل شناسنامه یک اثر نفیس هنری به روشی جدید و با کمترین میزان آسیب برای آن است، حاصل خواهد آمد. البته اهمیت چنین پژوهشی صرفاً به تکمیل شناسنامه محدود نبوده و می‌تواند به خوانندگان و خصوصاً پژوهشگران کمک کند تا جزئیات تزیینی دو اثر بررسی شده را بهتر بشناسند. همان‌گونه که بیان شد، شیوه جدید استفاده شده در این پژوهش می‌تواند به عنوان شیوه‌ای علمی برای مقابله نسخ خطی و گمانه‌زنی رقم و تاریخ آن‌ها براساس جزئیات فنی تزیینات قرار گیرد. البته روش درنظرگرفته شده یکی از چندین روش موجود برای یافتن سال پیدایش اثر است که شاید بتوان گفت نسبت به سایر روش‌ها (نظیر روش‌های آزمایشگاهی و نمونه‌برداری) از سلامت بیشتری برای خود اثر پژوهش دارد و برای مطالعه آسیبی به اثر وارد نخواهد شد. در این پژوهش به ارائه مستندات تصویری اکتفا شده است، زیرا هنگام جست‌وجو برای یافتن مجموعه‌ای از ویژگی‌های مدون تذهیب دوره قاجار با مشکل کمبود منابع مواجه می‌شویم. شاید پرداختن اندک محققان به هنر دوره مذکور در افول هنر در آن دوره ریشه داشته باشد.

پیشینه تحقیق

تاکنون تلاش‌های بسیاری برای تاریخ‌گذاری نسخ خطی انجام گرفته است. معمولاً چنین کارشناسی‌هایی یا بر مبنای روش‌های آزمایشگاهی هستند، که هم بسیار پرهزینه خواهند بود و هم نمی‌توانند مشخص کنند که اثر متعلق به کدام هنرمند است، یا بر مبنای نظرات نسخه‌شناسان هستند، که امکان اشتباہ اندکی در نظر آن‌ها وجود دارد. تنها کتاب

تصویر ۱. یکی از صفحات میانی کلیات سعدی، دوره قاجار، موزه هنرهای تزیینی اصفهان (ش. ۴۹۲). مأخذ: شهرزاد فاطمی

تصویر ۲. نخستین صفحه از کتاب زاد‌المعاد، دوره قاجار، موزه هنرهای تزیینی اصفهان (ش. ۴۰). مأخذ: همان.

درباره نسخ خطی گنجینه صارم‌الدوله فهرست نسخه‌های خطی صارم‌الدوله به قلم محمدعلی هدایت است. این کتاب به ارائه شناسنامه آثار موجود در گنجینه می‌پردازد. در زمینه تذهیب دوره قاجار نیز هنرمندانه کتاب تاریخ هنر ایران در دوره اسلامی، کتاب آرایی مختصراً مطالبی آورده است. اما همان‌گونه که پیش‌تر نیز ذکر شد محققان به ویژگی‌های تذهیب این دوره نپرداخته‌اند و بیشتر در ارتباط با نقاشی آن، نظیر نقاشی گل و مرغ، مطالبی نگاشته‌اند. به طور مثال، در کتاب‌هایی نظیر سیری در هنر ایران به کوشش آرتور

تصویر ۱-۳. صفحه ساده از دیوان سعدی.
مأخذ همان.

تصویر ۲. دیوان سعدی (۱۰۳۱). مأخذ همان.

به جزئیات و ریزه‌کاری‌های فراوان در تزیین، بهخصوص در دوره ناصرالدین‌شاه، شدت پیشتری می‌یابد. قسمت پایین سرلوخ‌های قاجاری معمولاً به یک کتبه بازوبندی اختصاص دارد و کتبه‌ها باریک و کشیده‌اند (تصویر ۱). رنگ‌های به‌کاررفته بسیار شاد و خالص‌اند. در اینجا برخلاف دورهٔ تیموری که رنگ غالب در آثار آن اکثراً لاجوردی است رنگ طلایی غلبه دارد و رنگ قرمز شنگرف نیز به مقدار وسیعی به کار رفته است. در صفحات سرلوخ‌دار دورهٔ قاجاری معمولاً بین خط باریک نزدیک لبهٔ کاغذ (کمند) و جدول با نقوش اسلامی و ختایی طلاندازی می‌شود و تنها مرکز گل‌های رنگ آمیزی می‌شوند (تصویر ۲). در دورهٔ قاجار تمایل به افزایش طول سرلوخ وجود دارد و جدول‌های نیز برخلاف دورهٔ تیموری دارای رنگ و ضخامت زیاد هستند (رهنورد، ۱۳۸۸: ۱۳۴-۱۳۷). استفاده زیاد از گل‌ها، خصوصاً گل‌های پنج‌پر و برگ‌مویی که با دقت پایین طراحی و قلم‌گیری شده‌اند، یکی دیگر از ویژگی‌های تذهیب این دوره است. برخلاف دوران پیشین که در تمامی ساقه‌ها و برگ‌ها از رنگ طلایی استفاده می‌شد، در دورهٔ قاجار شاهد استفاده از برگ‌های رنگین هستیم.

۲. معرفی دیوان سعدی (به شماره ثبت ۱۰۳۱) و دیوان حافظ (به شماره ثبت ۱۰۲۸)

دیوان سعدی با شماره ثبت ۱۰۳۱ در گنجینهٔ سخن خطی کتابخانه این‌مسکویه شهر اصفهان قرار دارد (تصاویر ۳ و ۴). این نسخه با «بسمله» و عبارت «شکر و سپاس معبدی راجلت قدرت‌که آفریننده مخلوقات عالم است» آغاز شده و با بیت «بایا طبع که میل می‌کشیدش می‌گفت/ چیزی است که در من آفریده‌ست خدای» به اتمام می‌رسد. خط آن

آپهام پوپ، جلد پنجم یا هنر خط و تذهیب قرآنی، نوشته مارتین لینگن، بیان ویژگی‌های تذهیب دوران مختلف در دوران صفوی متوقف می‌شود. در نهایت می‌توان گفت تاکنون تحقیقی در رابطه با این دو نسخه صورت نگرفته و مطالب موجود در این پژوهش نیز برای اولین بار ارائه خواهد شد.

روش تحقیق

روش این پژوهش توصیفی-تحلیلی است و در این راستا ابتدا به توصیف ویژگی‌های ظاهری هردو اثر پرداخته شده، سپس اجزای هر کدام نظری سرلوخ، کتبه و حاشیه مورد بررسی قرار می‌گیرند. لازم بود در این بخش قسمت‌های مشابه دو اثر به صورت خطی ترسیم گردند، تا ویژگی‌های طرح بدون تأثیر رنگ‌ها و سایر جزئیات نمایان شود. سپس ویژگی‌های مربوط به قسمت مدنظر در جدولی ارائه می‌شوند تا امکان تطبیق آن‌ها فراهم آید و در نهایت نیز به تحلیل اطلاعات موجود در هر جدول پرداخته تا نتیجهٔ نهایی حاصل گردد. اگر تحلیل نهایی حاکی از ویژگی‌های خاص با مبنای فنی میان دو اثر و نیز بین رنگ ویژگی‌های خاص یک دورهٔ معین تاریخی باشد، نشان‌دهندهٔ همدوره بودن این آثار خواهد بود. بیشتر اطلاعات موجود در این پژوهش به شیوهٔ میدانی و مصاحبه به دست آمده است.

۱. ویژگی‌های تذهیب در دورهٔ قاجار

شیوهٔ تزیین نسخ خطی در اوایل دورهٔ قاجار، بهخصوص در دورهٔ فتحعلی‌شاه، در ادامه دورهٔ صفویه بوده است و تغییرات عمده‌ای در شکل سرلوخ‌ها و جزئیات تزیین نسبت به دورهٔ صفویه مشاهده نمی‌شود. به ترتیج توجه

تصویر ۴-۱. صفحه ساده از دیوان حافظ.
مأخذ: همان.

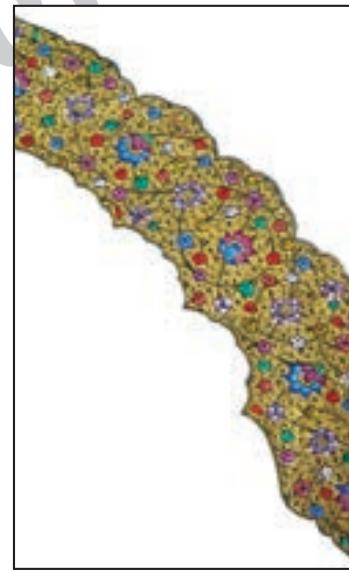
تصویر ۴-۲. دیوان خواجہ حافظ شیرازی (۱۰۲۸). مأخذ: همان.

تصویر ۵-۱. گل‌های ختایی در اثر اول.
مأخذ: همان.

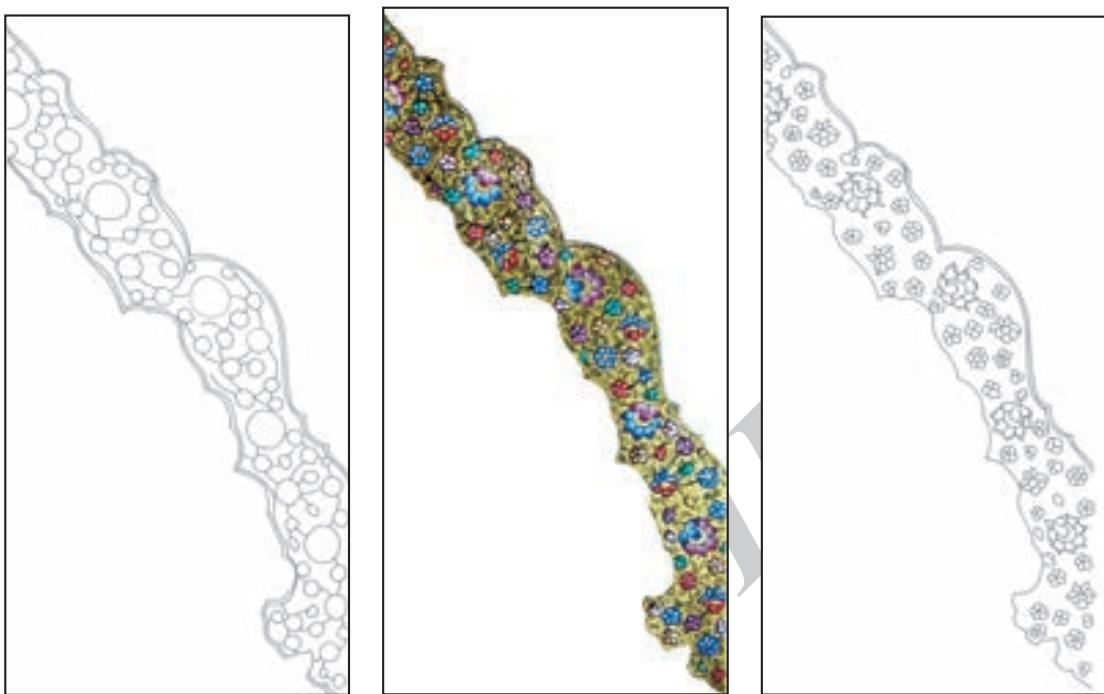
تصویر ۵-۲. گل‌های ختایی در اثر اول.
مأخذ: همان.

تصویر ۵-۳. بخش اول از سرلوح مذهب اثر
اول. مأخذ: نگارندگان.

پژوهش مورد بررسی قرار گرفته است، دارای یک سرلوح زرین بسیار ظریف است و اطراف کلمات در صفحات اول و دوم آن طلاندازی شده‌اند. حاشیه صفحات اول و دوم با گلوبوت‌های طلایی زینت شایانی به کتاب داده است. متن تمام کتاب از کاغذ ترمۀ عالی است که به حاشیه‌هایی از کاغذ خانبالغ به طرز استادانه‌ای چسبانده شده‌اند. جلد این کتاب از چرم ساغری و به رنگ سبز است که روی آن یک حاشیه ساده طلاکوب شده وجود دارد. این کتاب دارای ۴۷۲

شکسته‌نستعلیق بسیار عالی است. برخی کتاب‌ها در پیش عبدالمجید را خطاط آن معرفی کرده‌اند، ولی بنابر اظهار استادان فن این خط از شاگردان در پیش بوده که خطی بسیار نزدیک به خط استادش داشته است. پنج صفحه از این کتاب که جداکننده فصول مختلف آن هستند مفصلًاً تذهیب شده و سایر صفحات ساده و تنها دارای جدول‌های رنگین‌اند. تذهیب صفحات مختلف این کتاب همگی به یک شیوه و کاملاً مشابه یکی‌گر است. صفحه آغازین نسخه که در این

تصویر ۶-۱. گرش‌های ختایی در اثر دوم.
تصویر ۶-۲. گل‌های ختایی در اثر دوم.
مأخذ: همان.

مشخص نشده اماده‌ای جلد مقوایی با روکش تیماج قهوه‌ای است. روی جلد آن نیز یک حاشیه ساده طلاکوب وجود دارد. این کتاب ۲۸۶ صفحه دارد، ابعاد آن 19×30 سانتی‌متر و در هر صفحه در بررسی دو اثر مذکور این پرسش مطرح می‌شود که آیا این دو اثر می‌توانند متعلق به یک دوره تاریخی باشند یا نه. در این بررسی، قطعات دیوان حافظ به عنوان اثر اول و

دیوان سعدی به عنوان اثر دوم معرفی می‌شود.

۱-۱. مقایسه کلیات قاب اصلی در هر دو اثر توضیحات

- نسبت طول به عرض قاب میانی (شامل سرلوح و سطور خوشنویسی شده) در هر دو اثر $2/04$ است.

- صفحه مذهب در هر دو شامل یک سرلوح تذهیب شده و حاشیه‌های تشعیرگونه است.

صفحه است و ابعاد آن 28×18 سانتی‌متر و در هر صفحه دارای ۱۹ سطر است (هدایت، ۱۳۸۷: ۱۳۶).

با جستجوی بیشتر در میان این آثار کتابی دیگر نیز دیده می‌شود که در نخستین نگاه شباهت چشمگیری با اثر قبلی دارد: دیوان حافظ شیرازی با شماره ثبت ۱۰۲۸ (تصاویر ۴ و ۱-۴). خوشبختانه شناسنامه این اثر کامل است و کمکاستی ندارد. این نسخه با بیت «لا یا آیها الساقی ادر کأساً و ناولها/ که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکل‌ها» آغاز می‌گردد. خط آن نستعلیق عالی و خطاط آن عبدالله بن مطلب است. زمان نگارش این نسخه ذی حجه سال ۱۲۸۳ است. این کتاب دارای یک صفحه مذهب بسیار زیباست که در آغاز آن قرار دارد. این صفحه دارای سرلوح رنگین است و نیز در حاشیه صفحات اول و دوم گل‌وبوت‌هایی با آب طلا ترسیم شده‌است. اطراف کلمات در صفحات مذکور نیز طلاندازی شده‌است. جنس کاغذ آن

جدول ۱. مقایسه کلیات قاب اصلی در هر دو اثر

جدول شماره ۱	نسبت طول به عرض قاب میانی	عنصر تذهیب	رنگ غالب	نوع گره	نوع جدول	نسبت عرض حاشیه سمت راست به حاشیه پایین	شرفه
اثر اول	۲/۰۴	سرلوح و حاشیه و کتیبه	طلایی	احتمالاً «چلیپاً»	طلایی و دو تحریر لاجورد	۱/۹۶	دارد
اثر دوم	۲/۰۴	سرلوح و حاشیه و کتیبه	طلایی	احتمالاً «چلیپاً»	طلایی و دو تحریر لاجورد	۲/۰۵	ندارد

تصویر ۹. بخش سوم از سرلوح مذهب اثر اول، مأخذ: همان.

تصویر ۸. بخش دوم از سرلوح مذهب اثر دوم، مأخذ: همان.

تصویر ۷. بخش دوم از سرلوح مذهب اثر اول، مأخذ: همان

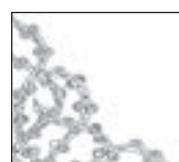
تصویر ۶. فرم اسلامی و گردش ختایی‌ها، مأخذ: همان.

تصویر ۵. گردش‌های ختایی در اثر دوم، مأخذ: همان.

تصویر ۴. گلهای ختایی در اثر اول، مأخذ: همان.

تصویر ۳. توسازی اسلامی، مأخذ: همان.

تصویر ۲. گلهای ختایی در اثر دوم، مأخذ: همان.

تصویر ۱. گلهای ختایی در اثر اول، مأخذ: همان.

- رنگ غالب در هر دو اثر طلایی است و به طور کلی رنگ‌های هر دو اثر بسیار شاد و خالص است.

- سبز زنگاری و قرمز شنگرف در حاشیه‌های دارای گره‌های هندسی هر دو اثر به کار رفته است.

- گره اصلی دور تذهیب، که شاید بتوان آن را «چلیپا» نامید، در هر دو اثر روی زمینه طلایی اجرا شده است.

- در صفحه مقابل هر دو اثر، حاشیه‌های کم‌تا جدول طلاندازی شده‌اند و دارای گلهایی با مراکز رنگی هستند.

- بین سطوحی خوشنویسی شده هر دو صفحه تزیین دندان‌موشی کار شده است.

- نوع جدول‌کشی در هر دو اثر «طلایی و دو تحریر لاجورد» است و جدول‌ها رنگین و ضخیم‌اند.

- نسبت پهناهی حاشیه سمت راست به حاشیه پایین در اثر اول $1/96$ و در اثر دوم $2/05$ است که، با 0.9 اختلاف، بسیار به هم نزدیک است.

- اثر اول در چهار طرف تشعیر دارد، در حالی که اثر دوم از دو طرف دارای تشعیر است و بخش مذهب از دو طرف به حاشیه ختم می‌شود؛ همچنین در هر دو صفحه طراحی تشعیر در قسمت پایین با سمت راست متفاوت است.

- دور تادور صفحه مذهب اثر اول شرفه وجود دارد ولی در اثر دوم حاشیه ساده است.

- ۱-۲. جزئیات سرلوح (در تحلیل‌های خطی تنها بخش‌های مشابه مشخص شده‌اند)

- توضیحات

- طرح کلی قاب در هر دو اثر شباهت دارد با این تفاوت که

۱-۲. جزئیات سرلوح

توضیحات

جدول ۲. جزئیات سرلوح ۱

جدول ۲	رنگ زمینه	رنگهای به کاررفته	دقت و کیفیت	پرداز	قلمگیری	دوران ساقه ختایی در قاب
اثر اول	طلایی	آبی، صورتی، بنفش، قرمز شنگرف	جایگیری درست ساقهها و رنگ گلها، قلمگیری دقیق	پردازهای سفید در گل‌های شاهعباسی	قلمگیری سیاه با هاله‌ای از رنگ قرمز، همراه با تنیدی و کندی	قاب با یک گردش بزرگ و انشعابات آن پر شده است.
اثر دوم	طلایی	آبی، صورتی، بنفش، قرمز شنگرف	به‌هم‌ریختگی اندک در جایگیری ساقهها و گل‌ها	پردازهای سفید در گل‌های شاهعباسی و گل‌های پنج‌پر	قلمگیری سیاه با هاله‌ای از رنگ قرمز، همراه با تنیدی و کندی	قاب با یک گردش بزرگ و انشعابات آن پر شده است.

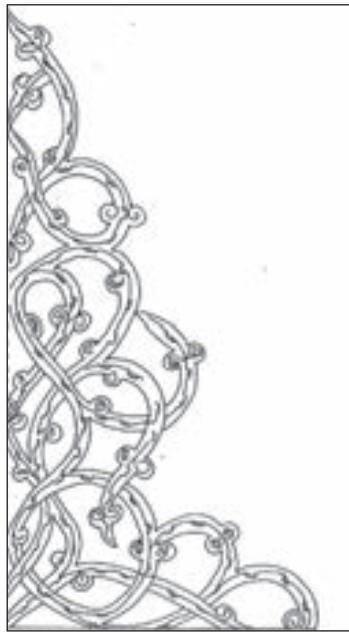
- رنگ غالب زمینه در هر دو اثر طلایی است.
- قلمگیری اسلیمی‌ها در هر دو اثر با رنگ مشکی انجام شده است.
- داخل قاب اصلی هر دو اثر قابی داخلی با شکل مشابه وجود ندارد.
- رنگ‌های غالب زمینه طلایی و لاجوردی است.
- در بخش مرکزی قاب داخلی هر دو اثر از رنگ قرمز شنگرف استفاده شده است.
- در هر دو اثر سه گل شاهعباسی صورتی و آبی وجود دارد که از لحاظ شکل مشابه‌اند و پرداز سفیدرنگ دارند.
- فضای میان قاب اصلی و قاب داخلی با یک گردش ختایی پر شده است.
- هیچ‌کدام از دو قاب قرینه نیستند و از سمت راست دچار به‌هم‌ریختگی شده‌اند و در حقیقت نوعی قرینه در بقینگ به چشم می‌خورد. اما در اثر دوم قرینگی بیشتر از اثر اول دچار به‌هم‌ریختگی شده است.

۱-۳. جزئیات کتیبه
جدول ۵. جزئیات کتیبه
توضیحات
۱-۲-۲. جزئیات سرلوح
توضیحات

- هر دو اثر از لحاظ شکل و رنگ اسلیمی‌ها مشابه‌ت دارند.

جدول ۳. جزئیات سرلوح ۳

جدول شماره ۳	تقارن	قاب اصلی	رنگ زمینه	رنگهای به کاررفته	نوع گلها
اثر اول	دارد	اسلیمی گُدار تشکیل‌دهنده قاب اصلی	طلایی	تکرنگ طلایی (قلمگیری مشکی روی زمینه تکرنگ طلایی)	شش‌پر، پنج‌پر، چهارپر و سه‌پر
اثر دوم	دارد	اسلیمی گُدار تشکیل‌دهنده قاب اصلی	الطلایی و لاجوردی	قرمز، سیز، زرد، سفید و صورتی	شش‌پر، پنج‌پر، چهارپر و سه‌پر

تصویر ۱۰-۱. توسعه اسلامی و گردش ختایی‌ها.

تصویر ۱۰-۲. فرم اسلامی و گردش ختایی‌ها.

تصویر ۱۰-۳. بخش سوم از سرلوح مذهب اثر سوم، مأخذ همان.

جدول ۴. جزئیات سرلوح^۳

جدول ۴	تقارن	رنگ زمینه	رنگ زمینه نوشته	رنگ کل‌ها	نوع گل‌ها	عبارت داخل کتیبه	نسبت طول به عرض
اثر اول	دارد	لاجوردی	طلایی	سبز، نارنجی، سفید و زرد	پنج پر و شش پر	بسم‌له	۶/۱
اثر دوم	دارد	لاجوردی	طلایی	سبز، نارنجی، سفید و زرد	پنج پر و شش پر	—	۸/۱

- هر دو اثر از لحاظ طراحی کتیبه بسیار به یکدیگر مشابه‌ترند.

- این بخش از هر دو اثر قرینگی دارند.

- در هر دو اثر زمینه به رنگ لاجوردی و زمینه نوشته به رنگ طلایی است.

- گوشة قاب کتیبه هر دو اثر با رنگ قرمز شنگرف پر شده‌است.

- دور کتیبه‌های هر دو اثر با گره چلیپا احاطه شده‌است، در

اثر اول با زمینه سفید و در اثر دوم با زمینه سبز.

- شکل دایره اسلامی‌گونه در هر دو اثر وجود دارد.

- در اثر اول عبارت «بسم‌له» در زمینه طلایی نوشته شده اما در اثر دوم زمینه طلایی پنج پر و شش پر استفاده شده‌است.

جدول ۵. جزئیات کتیبه

جدول ۵	رنگ زمینه	رنگ‌های به کار رفته در کل‌ها	قلم‌گیری	نوع جدول‌کشی
اثر اول	—	طلایی (کل‌ها و برگ‌ها تک رنگ هستند و رنگ‌ها صرفاً در مرکزشان به کار رفته)، لاجوردی، قرمز شنگرف، سبز و نارنجی	تک رنگ سیاه	طلایی و دو تحریر لاجورد
اثر دوم	—	طلایی (کل‌ها و برگ‌ها تک رنگ هستند و رنگ‌ها صرفاً در مرکزشان به کار رفته)، لاجوردی، قرمز شنگرف و نارنجی	تک رنگ سیاه	طلایی و دو تحریر لاجورد

تصویر ۱۱-۱. کادر اصلی، گردها، فرم قاب‌های اسلامی، محل گلهای ختایی در اثر اول. مأخذ: همان.

تصویر ۱۱-۲. جزئیات کتبه اثر اول، مأخذ: همان.

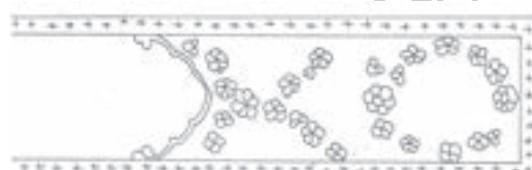
تصویر ۱۱-۳. گلهای ختایی در اثر اول. مأخذ: همان.

تصویر ۱۲-۱. جزئیات کتبه اثر دوم، مأخذ: همان.

تصویر ۱۲-۲. کادر اصلی، گردها، فرم قاب‌های اسلامی، محل گلهای ختایی در اثر دوم، مأخذ: همان.

تصویر ۱۲-۳. گلهای ختایی در اثر دوم. مأخذ: همان.

۵-۵. مقایسه گلهای ختایی در اثر اول و اثر دوم

گلهای ختایی در اثر اول	گلهای ختایی در اثر دوم

- حاشیه تشعیری در هر دو اثر با رنگ طلایی کار شده و زمینه بدون رنگ باقی مانده است.

- نوع جدولکشی هر دو اثر «جدول طلایی» و دو تحریر لاجورد» است.

- مابین خطوط خوشنویسی شده هر دو اثر دندان موشی طلایی کار شده است.

- در هر دو اثر شاهد تکرار قاب‌های اسلامی با رنگ زمینه لاجوردی هستیم.

- هر دو اثر از لحاظ طراحی کلی و طراحی گلهای ختایی بسیار با هم مشابه دارند (شکل شعله‌ها، گلهای پروانه‌ای و گلهای سه‌پر).

- مرکز گلهای عباسی در هر دو اثر به صورت رنگی کار شده است.

- قلمگیری گلهای ختایی در هر دو اثر با رنگ مشکی انجام شده است.

- فضای سفید میان گلهای ختایی با تزیینات طلایی و سیاه پر شده است.

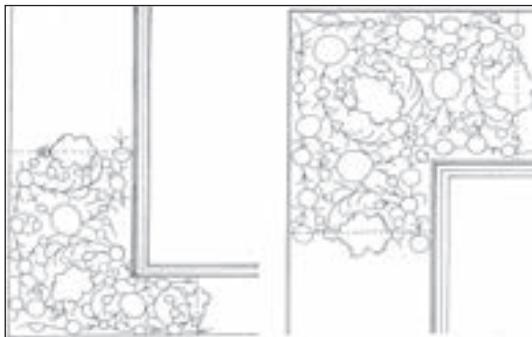
کتبه منتقل شده است.

- نسبت طول به عرض اثر اول ۶/۱ و در اثر دوم ۸/۱ است که هر دو نسبت نشان‌دهنده باریک و کشیده بودن کتبه‌هاست.

۴-۴. جزئیات حاشیه

توضیحات

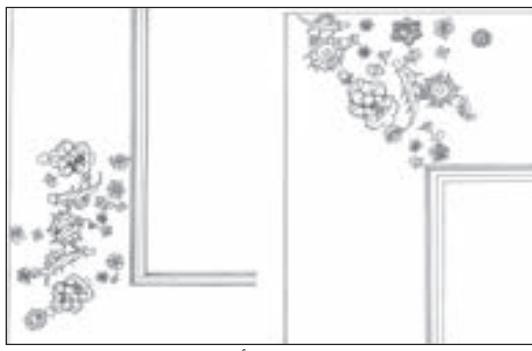
تاریخ‌یابی نسخه خطی دیوان سعدی
با استناد به بررسی‌های شیوه‌تدھیب
آن (با تأکید بر نسخه خطی دیوان
حافظ)

تصویر ۱۳-۱. گردش‌های ختایی در اثر اول. مأخذ: همان.

تصویر ۱۳-۲. جزئیات حاشیه اثر اول، مأخذ: همان.

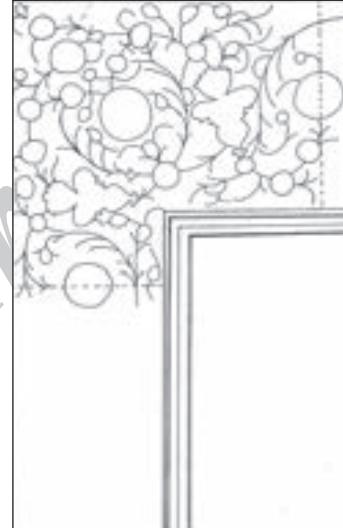
تصویر ۱۳-۳. گل‌های ختایی در اثر اول. مأخذ: همان.

۱-۵. مقایسه گل‌ها

هنگام جمع آوری اطلاعات و مصاحبه با نسخه‌شناسان، نکته‌ای درباره خوشنویسی این اثر نیز جلب توجه کرد که به سبب تمرکز این پژوهش بر تذهیب به صورت جدی به آن پرداخته نمی‌شود. بنابر تحقیقات اجمالی چنین به نظر می‌رسد که خوشنویس این کتاب استاد عبدالحسین شکسته‌نویس، خوشنویس دوره قاجاری، باشد (مصاحبه با دکتر ابوالفضل ذابح، دی ماه ۱۳۹۰). شاید بیان این نکته آغازگر راهی باشد برای علاقه‌مندانی که تصمیم داشته باشند در زمینه خوشنویسی این اثر و به طور کلی خوشنویسی دوره قاجار پژوهشی داشته باشند.

تصویر ۱۴-۱. گردش‌های ختایی اثر دوم، مأخذ: همان.

تصویر ۱۴-۲. گل‌های ختایی اثر دوم، مأخذ: همان.

تصویر ۱۴-۳. جزئیات حاشیه اثر دوم، مأخذ: همان.

نتیجه

پس از بررسی‌های انجام شده و نیز پرداختن به جزئیات فنی هر دو اثر، مشخص شد که شباهت میان آن‌ها دارای پایه و اساس علمی و فنی است: نوع طراحی هردو اثر و نیز قسمت‌های موجود در آن‌ها نظیر سرلوح، کتیبه و حاشیه یکسان است و حتی در جزئیات نیز تابع اصول مشترک است. کتیبه هردو اثر باریک و کشیده است و در هر دو اثر حاشیه تشعیری به صورت تکررگ طلایی با مرکزهای رنگی وجود دارد. رنگ‌های

به کار رفته در دو اثر مشترک بوده و حتی در جزئیاتی نظیر گلها و برگ‌های نیز از رنگ‌های یکسان استفاده شده است. رنگ غالب هر دو اثر طلایی است و استفاده از قرمز شنگرف نیز به چشم می‌خورد. گل‌های موجود در هر دو اثر هم از لحاظ انتخاب نوع گل و هم از لحاظ شیوه قلم‌گیری و نوع پرداز یکسان هستند. تعداد گل‌ها زیاد است و از گل‌های برگ‌مومی و پنج‌پر به‌فور استفاده شده است. تناسبات موجود در هر دو اثر به طرز چشمگیری به یکدیگر نزدیک است. نوع جدول‌ها، گره‌ها و حتی شیوه تکثیر نقوش در هر دو اثر یکسان است. به طور کلی اشتراک زیاد در تمامی چیزهایی که به صورت جداگانه به آن‌ها پرداخته شدن‌شان دهنده آن است که تذهیب این دو کتاب می‌تواند متعلق به یک دوره باشد.

در مجموع، اشتراکات بسیار در تمامی ویژگی‌هایی که جداگانه به آن‌ها پرداخته شدن‌شان می‌دهد که تذهیب این دو کتاب می‌تواند متعلق به یک دوره باشد و بنابراین می‌توان گفت دیوان سعدی نیز مانند دیوان حافظ به دوره قاجار تعلق دارد. حتی به دلیل شباهت‌های فنی بسیار، از جمله نوع قلم‌گیری، این دو اثر می‌توانند حاصل کار یک نفر و یا استاد و شاگرد باشند. با در نظر گرفتن این نکته می‌توان نتیجه دقیق‌تری مطرح کرد مبنی بر اینکه دیوان سعدی علاوه بر تعلق داشتن به دوره قاجار، می‌تواند در حوالی سال ۱۲۸۳ قمری تولید شده باشد، یعنی کمی پیش ترویا کمی بعد تراز سال تولید دیوان حافظ. با وارد شدن به جزئیات می‌توان چنین بیان کرد که تذهیب دیوان حافظ از دقت کمتری نسبت به تذهیب دیوان سعدی برخوردار است. این مسئله می‌تواند بازگوکننده چندین حالت باشد: اثر دوم برای اشخاص مهم‌تری کار شده است یا هنرمند تذهیب کار آن مهارت بیشتری داشته است؛ زمان برای تحويل اثر اول کمتر بوده و همین امر هنرمند را دچار محدودیت می‌کرده است.

می‌توان روش استفاده شده در این پژوهش را که به مقایسه میان تزیینات دو اثر (در اینجا تذهیب) می‌پردازد به عنوان شیوه‌ای کارآمد برای تاریخ‌یابی یک اثر قدیمی معرفی کرد. همان‌گونه که در مقدمه نیز اشاره شد، استفاده از این شیوه به جای به کاربردن روش‌های آزمایشگاهی سلامت اثر را حفظ می‌کند و از استباه احتمالی نسخه‌شناسان نیز جلوگیری می‌کند.

منابع و مأخذ

- پوپ، آرتور آپهام. ۱۳۸۷. سیری در هنر ایران، از دوران پیش از تاریخ تا امروز. ترجمه نجف دریابندری و دیگران. تهران: علمی و فرهنگی.
- پیروزرام، شهریار. ۱۳۹۲. مصاحبه با نویسنده در خصوص تکنیک‌های تذهیب.
- حافظ. دیوان. اصفهان: کتابخانه ابن مسکویه. شماره ثبت: ۱۰۲۸.
- ذابح، ابوالفضل. ۱۳۹۰. مصاحبه با نویسنده در خصوص تاریخ نگارش و خوشنویسی دیوان سعدی.
- رهنورد، زهرا. ۱۳۸۸. تاریخ هنر ایران در دوره اسلامی: کتاب آرایی. تهران: سمت.
- سعدی. دیوان. اصفهان: کتابخانه ابن مسکویه. شماره ثبت: ۱۰۳۱.
- عمید، حسن. ۱۳۷۸. فرهنگ فارسی. تهران: امیرکبیر.
- لینگر، مارتین. ۱۳۷۷. هنر خط و تذهیب قرآنی. ترجمه مهرداد قیومی بیدهندی. تهران: گروس.